

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்களை இக்கரையில் இருந்து அக்கரைக்கு அழைத்துச் செல்லவதற்கு நீங்கள் படகோட்டியைக் கண்டு கொண்டுள்ளீர்கள். உங்கள் கால்கள் இப்பொழுது பழைய உலகத்தில் இல்லை. உங்கள் நங்கூரம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி: மந்திரவாதியான பாபாவைத் தவிர வேறு எவராலும் மேற்கொள்ள முடியாத அற்புதமான வித்தை என்ன?

பதில்: சிப்பிகளைப் போன்று பெறுமதியற்ற ஆத்மாக்களை, வைரம் போன்று பெறுமதியானவர்களாக மாற்றுவதேயாகும். அவர் பூந்தோட்டத்து அதிபதியாகி, முட்களை மலர்களாக மாற்றுகின்றார். அது அற்புதமான வித்தையாகும். மந்திரவாதியாகிய, ஒரேயொரு தந்தையைத் தவிர வேறு எவரும் இந்த அற்புதமான வித்தையைச் செய்வதில்லை. மக்கள் பணம் உழைப்பதற்காகத் தம்மை மந்திரவாதிகள் என்று அழைக்கின்றார்கள். ஆனால், தந்தையைப் போன்று வித்தை செய்ய அவர்கள் எவராலும் முடியாது.

ஓம் சாந்தி. தந்தை ஒருமுறை மாத்திரமே உலகச் சக்கரத்திற்குள் அதாவது நாடகத்தினுள் வருகின்றார். வேறு எந்த சத்சங்கத்திலுள்ளவர்களும் இவ்வாறு சிந்திக்க மாட்டார்கள். அவ் இடங்களில், சமயக் கதைகளைக் கூறுபவர்கள் அவர்களது தந்தையோ அல்லது அவர்கள் அவரது குழந்தைகளோ அல்லர். உண்மையில், அவர்கள் சிஷ்யர்களும் அல்லர். இங்கே, நீங்கள் குழந்தைகள் என்பதுடன் மாணவர்களும் அத்துடன் சிஷ்யர்களும் ஆவீர்கள். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வார். பாபா செல்லும் போது, குழந்தைகளாகிய நீங்களும் இந்த அழுக்கான உலகை விட்டு, புதிய அழகான உலகிற்குச் சென்று அங்கே ஆட்சி செய்வீர்கள். இது குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்திகளில் புக வேண்டும். சரீரத்தில் வாழ்கின்ற ஆத்மா மிகவும் சந்தோஷமானவர் ஆகுகின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நீங்களும் மிகவும் சந்தோஷமானவர் ஆக வேண்டும். அனைவரதும் தந்தையான எல்லையற்ற தந்தை வந்துள்ளார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே இதனைப் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். உலகிலுள்ள ஏனைய அனைவரும் விவேகமற்றவர்களாக உள்ளார்கள். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இராவணன் உங்களை மிகவும் விவேகமற்றவர்களாக ஆக்கியுள்ளான். தந்தை வந்து உங்களை விவேகமானவர் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் முழு உலகையும் ஆட்சி செய்யத் தகுதி பெறும் வகையில் அவர் உங்களை விவேகமானவர் ஆக்குகின்றார். கடவுள் வந்து கற்பிக்கும் போது, ஒரேயொரு முறை மாத்திரமே உங்களுக்கு இந்த மாணவ வாழ்க்கை கிடைக்கின்றது. இது உங்கள் புத்தியில் மாத்திரமே இருக்க முடியும். தமது வியாபாரம் போன்றவற்றில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களின் புத்தியில் கடவுள் தமக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பது என்றுமே புக முடியாது. அவர்கள் தமது வியாபாரம் போன்றவற்றை மாத்திரமே நினைவு செய்கின்றார்கள். ஆகையால், குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கடவுள் கற்பிக்கின்றார் என்பது தெரியும் என்பதால், நீங்கள் மிகவும் முகமலர்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டும். ஏனைய அனைவரும் சில சதப் பெறுமதியுடையவர்களின் குழந்தைகளாகவே உள்ளார்கள். இங்கே, நீங்கள் கடவுளின் குழந்தைகளாகி உள்ளீர்கள் என்பதால், உங்களுக்கு அளவற்ற சந்தோஷம் இருக்க வேண்டும். உங்களில் சிலர் மிகவும் முகமலர்ச்சியுடன் இருக்கின்றீர்கள். ஏனையோர் கூறுகின்றார்கள்: பாபா, எங்களால் ஞானத்தைப் பேச முடியாதுள்ளது. இது நடக்கின்றது, அது நடக்கின்றது. எவ்வாறாயினும் ஞானத்தைப் பேசுதல் மிகவும் கடினமான ஒன்றல்ல. பக்தி மார்க்கத்தில், மக்கள் சாதுக்களிடமும், புனிதர்களிடமும் சென்று கடவுளை எவ்வாறு சந்திக்க முடியும் என்று கேட்கின்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் எவருக்கும் அது தெரியாது. அவர்கள் கடவுளை நினைவு செய்யுங்கள் என்று விரல்களால் மேல் நோக்கிக் காட்டுகின்றார்கள். அவ்வளவே! அவர்களும் அந்தப் பதிலால் திருப்தியடைகின்றார்கள். உலகில் உள்ள வேறு எவருக்கும் அவர் யார் என்பது தெரியாது. எவருக்கும் தமது தந்தையைத் தெரியாது. நாடகம் இவ்வாறாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்னர் நீங்கள் மீண்டும் மறந்து விடுகின்றீர்கள். உங்கள் மத்தியிலும், அனைவருக்குமே தந்தையையும் படைப்பையும் தெரியும் என்றல்ல. சில இடங்களில், குழந்தைகளின் நடத்தை நல்லதல்ல, கேட்கவும் வேண்டாம்! அந்த போதை மறைந்து விடுகின்றது. உங்கள் பாதங்கள் இப்பொழுது இப்பழைய உலகில் இல்லாததைப் போன்றிருக்க வேண்டும். உங்கள் பாதங்கள் இப்பொழுது கலியுக உலகிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். படகின் நங்கூரம் உயர்த்தி விடப்பட்டுள்ளது. நாங்கள் இப்பொழுது புறப்படத் தயாராக உள்ளோம். உங்களைத் தந்தை எங்கே அழைத்துச் செல்கின்றார் என்பது உங்கள் புத்திகளில் உள்ளது. ஏனெனில், தந்தையே படகோட்டியும், பூந்தோட்டத்தின் அதிபதியும் ஆவார். அவர் வந்து முட்களை மலர்களாக மாற்றுகின்றார். அவரைப் போன்று முட்களை மலர்களாக மாற்றக் கூடிய பூந்தோட்டத்து அதிபதி வேறு எவரும் இல்லை. அவர் பெறுமதியற்ற சிப்பிக்களைப் போன்ற ஆத்மாக்களை வைரங்களைப் போன்ற பெறுமதியுடையவர்களாக மாற்றுகின்றார். இந்த வித்தை சிறிய விடயமல்ல. இக்காலத்தில், பல மந்திரவாதிகள் உள்ளனர். இது ஏமாற்றுக்காரர்களின் உலகமாகும். தந்தையே சத்குரு ஆவார். அவர்கள் அமரத்துவமானவரான சத்குருவைப் பற்றி பேசுகின்றார்கள். இதனை அவர்கள் மிகவும் போதையுடன் கூறுகின்றார்கள். சத்குரு ஒருவரே என்றும், அனைவருக்கும் சத்கதியை அளிப்பவரும் ஒருவரே என்றும் அவர்கள் கூறியபோதிலும், எவ்வாறு தம்மையும் குருமார்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கின்றார்கள்? அவர்களும் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை, அவர்களின் மீது நம்பிக்கைக் கொண்டுள்ளோரும் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. இப் பழைய உலகில் என்ன உள்ளது? பாபா உங்களுக்குப் புதியதோர் வீட்டைக் கட்டுகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருக்கும் போது, புதிய வீட்டின் மீது விருப்பமின்மை ஏற்பட்டு, பழைய வீட்டின் மீது உங்களுக்கு இன்னமும் அன்பிருக்குமா? புதிய வீட்டை மாத்திரமே ஒருவர்

நினைவு செய்து கொண்டிருப்பார். நீங்கள் இப்பொழுது எல்லையற்ற தந்தையின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள் என்பதால் உங்களுக்காகத் தந்தை புதியதொரு வீட்டைக் கட்டுகின்றார் என்பதையும் நீங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்ல இருக்கின்றீர்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். அப் புதிய உலகிற்குப் பல பெயர்கள் உள்ளன: சத்தியயுகம், சுவர்க்கம், வைகுந்தம் போன்றனவாகும். உங்கள் புத்திகள் இப்பொழுது இப்பழைய உலகில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் இங்கே துன்பத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. அதன் பெயர் என்ன? அதன் பெயர் நரகம், முட்காடு, ஆழ்நரகம், கம்சர்களின் (அசுரர்களின்) உலகம். அதன் அர்த்தத்தை எவரும் புரிந்து கொள்ளவதில்லை. ஏனெனில், அனைவருக்கும் கற்புத்தியே உள்ளது. பாரதத்தின் நிலையைப் பாருங்கள்! தந்தை கூறுகின்றார்: இந்த நேரத்தில், அனைவருக்கும் கற்புத்தியே உள்ளது. சத்தியுகத்தில், அனைவருக்கும் தெய்வீகப் புத்தி உள்ளது. ஆட்சியாளர்கள் எவ்வாறோ, அவ்வாறே பிரஜைகளும் உள்ளனர். இங்கே, மக்களால் மக்கள் ஆட்சி செய்யப்படுகின்றார்கள். ஆகையாலேயே அனைவரது முத்திரைகளும் வெளிவிடப்படுகின்றன. ஆகையால், குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தி அதி மேலான தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக மேலானவர் யார்? பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரை இவ்வாறாகக் கருத முடியாது. சங்கரருக்கு அவர்கள் சித்தரித்துள்ள ஆடையைப் பாருங்கள்! அவர் போதை தரும் பானத்தை அருந்தி, கசப்பான மலர்களை உண்ணுவதாகவும் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவை அனைத்தும் அவரை அவதூறு செய்வதாகும். அங்கே அவ்வாறான விடயங்கள் இடம்பெறுவதில்லை. அவர்கள் அனைவரும் தமது சொந்தத் தர்மத்தை மறந்துள்ளார்கள். தமது தேவர்களைப் பற்றி அவர்கள் கூறுகின்ற விடயங்களைப் பாருங்கள்! அவர்கள் தமது தேவர்களை அவமதிக்கின்றார்கள். ஆகையால், தந்தை கூறுகின்றார்: அவர்கள் என்னையும் அவதூறு செய்து, சங்கரரையும் அவதூறு செய்து பிரம்மாவையும் அவதூறு செய்கின்றார்கள். விஷ்ணு அவதூறு செய்யப்படுவதில்லை. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் விஷ்ணுவையும் மறைமுகமாக அவதூறு செய்கின்றார்கள். ஏனெனில் விஷ்ணு ராதையும் கிருஷ்ணரும் ஆவார். கிருஷ்ணர் ஒரு சிறு குழந்தை ஆவார். அவர் மகாத்மா ஒருவரையும் விட மேலானவர் என்று கருதப்படுகின்றார். இந்த பிரம்மா தான் வயோதிப நிலையை அடையும் போது அனைத்தையும் துறந்தார். ஆனால் ஒரு சிறுகுழந்தை தாய்மையானவரும் கள்ளங்கபடமற்றவரும் ஆவார். அவருக்குப் பாவத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. அதிமேலானவர் சிவபாபா ஆவார். இருப்பினும், பிரஜாபிதா பிரம்மா எங்கிருக்க வேண்டும் என்பதை அந்த அப்பாவிகள் அறியாதுள்ளார்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா சரீரதாரியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளார். அஜ்மீரில் அவருக்கு ஓர் ஆலயம் உள்ளது. பிரம்மா தாடி, மீசையுடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். சங்கரரோ அல்லது விஷ்ணுவோ அவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். எவ்வாறு மனிதர்களின் தந்தையாகிய பிரம்மா சூட்சுமலோகத்தில் இருக்க முடியும்? அவர் இங்கு கீழிறங்கி வரவேண்டும். இந்நேரத்தில் பிரம்மாவின் பல குழந்தைகள் உள்ளார்கள். பிரம்மா குமார்களும் குமாரிகளும் பலர் இருக்கிறார்கள் என எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, நிச்சயமாகப் பிரஜாபிதா பிரம்மா இருக்க வேண்டும். அவர் ஓர் உயிருள்ள ரூபத்தில் இருப்பதால், அவர் நிச்சயமாக எதையோ செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பிரஜாபிதா பிரம்மா குழந்தைகளைப் படைத்துக் கொண்டிருப்பாரா அல்லது அவரும் வேறு எதையோ செய்து கொண்டிருப்பாரா? ஆதிதேவ் பிரம்மாவும், ஆதிதேவி சரஸ்வதியும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களின் பாகங்கள் என்ன என்பதை எவரும் அறியார். அவர்கள் படைப்பவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் நிச்சயமாகவே இங்கு இருந்திருக்க வேண்டும். நிச்சயமாக சிவபாபா பிராமணர்களைத் தத்தெடுத்திருக்க வேண்டும். வேறு எங்கிருந்து பிரம்மா வந்திருக்க முடியும்? இது ஒரு புதிய விடயமாகும். தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்தும் வரையில், எவராலும் இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஒருவரின் பாகம் எதுவாக இருப்பினும், அது அந்நபரால் மட்டுமே நடிக்கப்பட முடியும். புத்தர் நடித்த பாகம் என்ன? அவர் எப்பொழுது வந்தார்? அவர் வந்தபொழுது, அவர் என்ன செய்தார்? இதை எவரும் அறிய மாட்டார்கள். அவர் ஒரு குருவாகவா அல்லது ஓர் ஆசிரியராகவா அல்லது ஒரு தந்தையாகவா இருந்தார் என்பது உங்களுக்கு தெரியுமா? இல்லை. அவரால் எவருக்கும் சற்கதியை அருள முடியாது. அவர் தனது சொந்த சமயத்தைப் படைப்பவர் ஆவார். அவர் ஒரு குரு அல்லர். தந்தை குழந்தைகளைப் படைத்துப் பின்னர் அவர் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். அவரே தந்தையும், ஆசிரியரும் குருவுமாகிய மூவரும் ஆவார். அவர் உங்களுக்குக் கற்பிக்கும்படி வேறு எவரையும் கேட்பதில்லை. வேறு எவருக்கும் இந்த ஞானம் கிடையாது. எல்லையற்ற தந்தை மட்டுமே ஞானக்கடல் ஆதலால், அவர் நிச்சயமாகவே எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பார். தந்தை மட்டுமே சுவர்க்கமாகிய இராச்சியப் பாக்கியத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்தார், இப்பொழுது அவர் இப்பொழுது மீண்டும் ஒருமுறை எங்களுக்கு அதைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் வந்து 5000 வருடங்களுக்குப் பின்னர் மீண்டும் ஒருமுறை என்னைச் சந்தித்துள்ளீர்கள். உலகிலுள்ள ஏனைய அனைவரும் இன்னமும் யாரைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவரை நீங்கள் இப்பொழுது கண்டு விட்டீர்கள் என்ற சந்தோஷம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும். பாபா கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, இப்பொழுது நீங்கள் வந்து 5000 வருடங்களுக்குப் பின்னர் மீண்டும் ஒருமுறை என்னைச் சந்தித்துள்ளீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பதிலளிக்கிறீர்கள்: ஆம் பாபா, நாங்கள் உங்களை முன்னரும் எண்ணற்ற தடவைகள் சந்தித்துள்ளோம். ஒருவர் உங்களை எவ்வளவு அடித்தாலும் பரவாயில்லை, உங்களுக்குடன இந்தச் சந்தோஷம் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் சிவபாபாவைச் சந்தித்துள்ளீர்கள் என்பதையேனும் குறைந்தபட்சம் உங்களால் நினைவுசெய்ய முடியும். அவருடைய நினைவைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் மட்டுமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட முடியும். கள்ளங்கபடமற்றவர்களின், பந்தனத்தில் உள்ளவர்களின் பாவங்கள் அதிகளவில் அழிய முடியும்,

ஏனெனில் அவர்கள் சிவபாபாவை அதிகளவு நினைவுசெய்கிறார்கள். அவர்கள் துன்புறுத்தப்படும்பொழுது, “சிவபாபா, என்னை காப்பாற்றுங்கள்!” என அவர்களின் புத்திகள் சிவபாபாவிடம் செல்கின்றன. ஆகவே, அவரை நினைவுசெய்வது சிறந்ததாகும். நீங்கள் தினமும் அடிக்கப்பட்டால், குறைந்த பட்சம் நீங்கள் சிவபாபாவை நினைவுசெய்வீர்கள், அது நன்மை தரும் செயலாகும். ஆகவே, அத்தகைய அடித்தல்களுக்கு நீங்கள் நன்றியுடையவராக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் அடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பின், நீங்கள் குறைந்த பட்சம் பாபாவை நினைவுசெய்து கொண்டிருப்பீர்கள்! ‘இறக்கும் போது, ஒருவர் கங்கைக் கரையில் இருக்க வேண்டும், உங்கள் உதடுகளில் கங்கை நீர் இருக்க வேண்டும்’ என்று கூறப்படுகின்றது. ஆகவே, துன்புறுத்தப்படும் போது, புத்தியில் அல்பாவினதும் பீற்றாவினதும் நினைவு இருக்கட்டும். அவ்வளவுதான்! “பாபா” என்று கூறுவதால், நிச்சயமாக உங்கள் ஆஸ்தியை நீங்கள் நினைவுசெய்கிறீர்கள். “பாபா” எனக் கூறும்பொழுது, தனது ஆஸ்தியை நினைவுசெய்யாத எவருமே இருக்க முடியாது. ஒருவர் தனது தந்தையை (லௌகீக) நினைவுசெய்யும் போது, அவர் நிச்சயமாக தனது தந்தையின் சொத்தையும் நினைவுசெய்கின்றார். சிவபாபாவுடன் நீங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்கிறீர்கள். விகாரத்துக்காக உங்களைத் துன்புறுத்தினாலும், அவர்கள் உங்களை சிவபாபாவை நினைக்கச் செய்கின்றார்கள். ஆகவே, உங்கள் ஆஸ்தியை நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து பெறுவதுடன், உங்கள் பாவங்களும் அழிகின்றது. நாடகத்தில் இது உங்களுக்குக் கிடைக்கும் மறைமுகமான நன்மையாகும். யுத்தத்தில் நன்மையிருப்பதாகக் கூறப்படுவதைப் போலவே, இந்த துன்புறுத்தலிலும் நன்மை உள்ளது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கண்காட்சிகளிலும் திருவிழாக்களிலும் நடக்கும் சேவையில் அதிகளவு கவனம் செலுத்துகிறீர்கள். “புதிய உலகத்தின் படைப்பு” என்னும் கண்காட்சியுடன் “சுவர்க்க வாசல்” என்பதையும் எழுதுங்கள். இந்த இரு அறிக்கைகளும் (statements) அங்கு இருக்க வேண்டும். எவ்வாறு புதிய உலகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகிறது என ஒரு கண்காட்சி உள்ளது என மக்கள் கேள்விப்படும்பொழுது, அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுவார்கள். புதிய உலகம் எவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது என்பதை விளங்கப்படுத்தவே இந்தப் படங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. வாருங்கள், அவற்றைப் பாருங்கள். “புதிய உலகின் வாசல்” என்னும் வார்த்தைகளும் மிகவும் சிறந்தவை ஆகும். நடைபெறவுள்ள யுத்தத்தின் மூலம் அவ்வாசல்கள் திறக்கின்றன. கீதையில், கடவுள் வந்து இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர் மனிதர்களைத் தேவர்களாக மாற்றினார். ஆகவே, புதிய உலகம் நிச்சயமாக அவரின் மூலமாகவே உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். சந்திரனுக்குச் செல்வதற்கு மக்கள் அதிகளவு முயற்சி செய்கிறார்கள். அங்கு நிலத்தைத் தவிர எதுவுமேயில்லை என்பதையும், அங்கு எந்த மனிதர்களையும் பார்க்க முடியாது என்பதையும் அவர்களால் காண முடியும். அவர்களால் இத்தளவையே உங்களுக்குக் கூற முடியும். இதனால் என்ன நன்மை உள்ளது? நீங்கள் இப்பொழுது உண்மையான மௌனத்திற்குச் செல்கிறீர்கள். நீங்கள் சரீரமற்றவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். அது மௌன உலகாகும். நீங்கள் மரணிக்க விரும்புகிறீர்கள், உங்கள் சரீரத்தைத் துறக்க விரும்புகிறீர்கள். நீங்கள் மரணத்திற்காகவே தந்தையைக் கூவியழைத்தீர்கள். உங்களை அவருடன் முக்திக்கும் ஜீவன்முக்திக்கும் அழைத்துச் செல்வதற்காக நீங்கள் அவரைக் கூவியழைத்தீர்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தூய்மையாக்குபவரை வருமாறு அழைத்தபொழுது, அவர்கள் மகா காலனை வருமாறு அழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. பாபா வந்து விட்டார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அவர் கூறுகிறார்: வாருங்கள், இப்பொழுது வீடு திரும்புவோம். ஆகவே, நாங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்புகிறோம். புத்தியானது தொடர்ந்தும் வேலை செய்கிறது. தங்கள் வியாபாரம் போன்றவற்றை நோக்கி அல்லது இன்ன-இன்னார் நோயுற்றுள்ளார்கள் அல்லது அவருக்கு என்ன நடைபெற்றிருக்கும் என்பதை நோக்கிப் புத்திகள் ஓடுகின்ற சில குழந்தைகள் உள்ளார்கள். பலவகையான எண்ணங்கள் உள்ளன. தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் இங்கு அமர்ந்திருக்கும்பொழுது, தந்தையிடமும் ஆஸ்தியிடமும் ஆத்மாவின் புத்தியைச் செல்ல விடுங்கள். ஆத்மாவே நினைவுசெய்கிறார். உதாரணமாக, இலண்டனில் உள்ள தனது குழந்தை நோயுற்றுள்ளார் என்னும் செய்தியை ஒரு தந்தை பெறும்பொழுது, அவர் புத்தி மிகவும் விரைவாக அங்கு செல்கிறது. அவர் புத்தியில் அப்பொழுது இந்த ஞானம் இருக்க மாட்டாது. இங்கு அமர்ந்திருக்கும்பொழுது, அவர் புத்தி தொடர்ந்தும் தனது குழந்தையை நினைவுசெய்யும். ஒரு பெண்ணின் கணவன் நோயுற்றிருக்கும்பொழுது, அவளின் உள்ளே அவளுக்குக் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன; அவளின் புத்தி அங்கு திசை திருப்பப்பட்டிருக்கும். இங்கு அமர்ந்திருக்கும்பொழுது அல்லது நீங்கள் வேறு எதையாவது செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, நீங்கள் தொடர்ந்தும் சிவபாபாவை நினைவுசெய்ய வேண்டும். இதுவும், உங்களுடைய பெரிய பாக்கியமாகும். தங்கள் கணவனை அல்லது குருவை அவர்கள் நினைவுசெய்வதைப் போலவே, நீங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்ய வேண்டும். ஒரு நிமிடத்தைக் கூட வீணாக்க வேண்டாம்! நீங்கள் அதிகமாகத் தந்தையை நினைவுசெய்யும்பொழுது, உங்களால் சேவை செய்கையில், அவரை அதிகமாக நினைவுசெய்ய இயலும். தந்தை கூறியுள்ளார்: என் பக்தர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். யார் இதைக் கூறினார்? சிவபாபா ஆவார். நீங்கள் கிருஷ்ண பக்தர்களுக்கு எதை விளங்கப்படுத்துவீர்கள்? கிருஷ்ணர் புதிய உலகை ஸ்தாபித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என நீங்கள் அவர்களுக்குக் கூறியிருப்பின், அவர்கள் உங்களை நம்புவார்களா? கிருஷ்ணர் அல்லர், கடவுளாகிய தந்தையே படைப்பவர் ஆவார். பழைய உலகைப் புதிதாக்குபவர் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே என நீங்கள் அவர்களுக்குக் கூறும்பொழுது, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். புதிய உலகம் பழையதாகிப் பின்னர் பழையது புதியதாகுகிறது. எவ்வாறாயினும், அதற்கு ஒரு நீண்ட கால எல்லை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால், மக்கள் காரிருளில்

உள்ளார்கள். அவர் தனது உள்ளங் கையில் உங்களுக்குச் சுவர்க்கத்தை அர்ப்பணிக்கிறார். தந்தை கூறுகிறார்: அந்தச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக உங்களை ஆக்குவதற்கு நான் வந்துள்ளேன். நீங்கள் அவ்வாறு ஆகுவீர்களா? அற்புதம்! நாங்கள் ஏன் அவ்வாறு ஆகக் கூடாது? நல்லது. என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், தாய்மை ஆகுங்கள்! இந்த நினைவின் மூலம் மட்டுமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட முடியும். உங்கள் பாவச்சுமை சரீரத்தில் அன்றி, ஆத்மாவிலேயே உள்ளது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். சுமையானது சரீரத்தில் இருந்திருப்பின், பின்னர், சரீரம் எரிக்கப்படும்பொழுது, பாவங்களும் அழிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆத்மா அழிவற்றவர் ஆவார். ஆத்மாவில் கலப்படம் கலக்கப்பட்டுள்ளது. என்னை நினைவுசெய்யுங்கள் எனத் தந்தை அதை அகற்றுவதற்கான ஒரே வழியைக் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறார். தாய்மையற்றதிலிருந்து தாய்மையாகுவதற்கான வழி மிகவும் சிறந்ததாகும். ஆலயங்களைக் கட்டுபவர்களும் சிவனை வழிபடுபவர்களும் பக்தர்கள் ஆவார்கள். வழிபடுபவர் ஒருபொழுதும் வழிபடத் தகுதிவாய்ந்தவர் என அழைக்கப்பட முடியாது. அச்சா

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. முழு உலகம் இன்னமும் தேடிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த பாபாவை நாங்கள் இப்பொழுது கண்டு விட்டோம். இந்தச் சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருங்கள்! இந்த நினைவின் மூலம் மட்டுமே உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். ஆகவே, எந்தச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையிலும் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் மாத்திரமே நினைவுசெய்யுங்கள். உங்கள் நேரத்தில் ஒரு நிமிடத்தையேனும் வீணாக்காதீர்கள்.
2. இப்பழைய உலகிலிருந்து உங்கள் புத்தி எனும் நங்கூரத்தை உயர்த்துங்கள். எங்களுக்காக, பாபா இப்பொழுது புதிய வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்வுலகமானது கம்சர்களின் (அசுரன்) பூமியான ஆழ்நரகம், நாங்கள் இப்பொழுது வைகுந்த பூமிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்னும் விழிப்புணர்வில் எப்பொழுதும் நிலைத்திருங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: சகல பொக்கிஷங்களையும் உங்களுக்காகவும் பிறருக்காகவும் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு நிலையான மகாதானி ஆகுவீர்களாக. தந்தையின் பொக்கிஷக் களஞ்சியம் முடிவற்று தொடர்வதால், அவர் ஒவ்வொருநாளும் எங்களுக்கு பொக்கிஷத்தை வழங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்று ஞானத்தின், சக்தியின், சந்தோஷத்தின் நிறைந்து வழியும் பொக்கிஷக் களஞ்சியம் உங்களிடம் இருப்பதால், வருகின்ற எவருக்குமே ஒரு 'லன்கர்' (இரவு பகலாக உணவு வழங்கப்படும் சீக்கிய சம்பிரதாயம்) இருக்கட்டும். இதனை உங்களிடம் வைத்திருந்து அதனை பயன்படுத்துவதனால் எந்த அபாயமும் இல்லை. இந்த பொக்கிஷக் களஞ்சியம் திறந்திருக்கும் இடத்தில் திருடர்கள் வரமாட்டார்கள். நீங்கள் இதனை மூடி வைத்திருந்தாலே திருடர்கள் வருவார்கள். ஆகையால், ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் பெற்றிருக்கின்ற பொக்கிஷங்களைப் பார்த்து அவற்றை உங்களுக்காகவும் பிறருக்காகவும் பயன்படுத்தினால் நீங்கள் நிலையான மகாதானி ஆகுவீர்கள்.

சுலோகம்: நீங்கள் செவிமடுத்த அனைத்தையும் கடையுங்கள், ஏனெனில் அதனைக் கடைந்தாலே நீங்கள் சக்திமிக்கவர்கள் ஆகுவீர்கள்.

---- ஓம் சாந்தி ----